

MIMORIADNE VYDANIE

KLIKNI NA www.usske.sk

OCEĽ VÝCHODU

Noviny U. S. Steel Košice, s.r.o. • ročník 58 • číslo 3 • streda 30. máj 2018

Dvanásť ročník Dní dobrovoľníkov U. S. Steel Košice

Bezmála štyristo dobrovoľníkov z radov zamestnancov U. S. Steel Košice, jej dcérskych spoločností, rodinných príslušníkov, priateľov a zástupcov partnerských inštitúcií si počas dvanásť ročníka dobrovoľníckeho podujatia Hutníci pre Košice, ktorý sa uskutočnil 18. a 19. mája 2018, vysúkali rukávy a pomohlo dovedna desiatim organizáciám. Viac prinášame v reportážach v treťom mimoriadnom vydaní Ocele východu.

Nezištná pomoc pre desať partnerských organizácií

hutníci

2018

pre Košice

Bezmála štyristo párov ochotných rúk odvieďlo poriadny kus roboty počas dvanásť ročníka Dní dobrovoľníkov Hutníci pre Košice 2018, ktoré sa uskutočnili 18. a 19. mája tohto roku. Nezištnú pomoc a podporu železiarov a ich blízkych, ktorí neváhali v prospech iných darovať svoj osobný čas a prispieť

Oddychovať s rodinou v príjemnom prostredí bude aj Štefan Vojtko z útvaru GM pre dane, ktorý patrí k stálym účastníkom Hutníckej kvapky krvi i brigád. Tentoraz priložil ruky k dielu i na detskej železničke.

k skrášleniu priestorov partnerských organizácií - vysoko oceňujú v botanickej i zoologickej záhrade, Klube Forresta Gumpa, Detskom domove na Hurbanovej ulici v Košiciach, Košickej detskej železnici i v útulku Únie vzájomnej pomoci ľudí a psov pri Haniske, ale tiež odkázaní v košických charitatívnych centrách, kam smerovala zbierka užitočných vecí či zdravotníci a chorí ľudia za darovanie najzácnejšej tekutiny na svete počas Hutníckej kvapky krvi.

Týždeň po akcii, v piatok 25. mája 2018, prijalo vyše sto dobrovoľníkov pozvanie prezidenta spoločnosti U. S. Steel Košice **Scotta Buckisa** na spoločné stretnutie, ktoré sa konalo v šikmej zasadačke.

„Chcem sa vám všetkým poďakovať za vaše dobrovoľníctvo, za všetku prácu, ktorú ste odvieďli. Odkedy som sa stal členom rodiny U. S. Steel Košice boli to pre mňa štvrté dobrovoľnícké dni. Je ťažké opísať, aký som bol počas nich hrdý na zamestnancov fabriky, keď som videl približne štyristo dobrovoľníkov ako pomáhajú komunite, v ktorej naša spoločnosť podniká, a ľuďom, ktorí od tejto pomoci závisia.“ prihovoriť sa svojim hosťom prezident. „O U. S. Steel Košice sa často hovorí i píše, ale zriedka sa spomene masa ľudí, ktorí pracujú vo fabrike a robia tak veľa pre svoje okolie. Bolo pre mňa veľkým zážitkom pozorovať, ako rôznorodá skupina ľudí z našej firmy sa dokáže stretnúť, spoločne pracovať a odvieť obrovský kus roboty. Bolo vidieť, že im na pomoci ostatným ľuďom skutočne záleží. Určite ste už počuli, že Košice získali titul Európske hlavné mesto dobrovoľníctva 2019. Budúci rok bude tiež v znamení ude-

Aj v tomto roku boli spomedzi dobrovoľníkov vyžrebovaní traja železiari, na ktorých čaká rodinný víkendový pobyt v Medzeve. Šťastie sa usmialo aj na Malvinu Vargovú z Ferroenergy, ktorá pomáhala v zoologickej záhrade. Pobytový poukaz jej odovzdal prezident spoločnosti U. S. Steel Košice Scott Buckiso.

ľovania rôznych ocenení a odmien za dobrovoľnícku činnosť. Myslím si, že pochvalu a ocenenie v tomto smere si už zaslúžime my v U. S. Steel Košice, pretože sa v oblasti dobrovoľníctva intenzívnejšie pohybujeme už teser dve desaťročia.“ poznamenal Scott Buckiso. „V našom podniku máme zdefinovaných niekoľko priorít, ktorými sú bezpečnosť, kvalita, včasnosť dodávok, znižovania nákladov, ale počas dní dobrovoľníkov máme príležitosť ukázať ľuďom okolo nás, ako nám záleží na prostredí, v ktorom žijeme a vieme aj pre jeho skvalitňovanie niečo spoločne urobiť.“ dodal prezident a požiadal prítomných hutníkov, aby odovzda-

li jeho poďakovanie za nezištnú pomoc iným aj ostatným kolegom, ktorí sa na stretnutí nemohli zúčastniť. Po pozretí filmu, ktorý priblížil a zmapoval jednotlivé aktivity počas dobrovoľníckeho podujatia, oznámili jeho organizátori výsledky elektronického žrebovania o rodinný víkendový pobyt v Medzeve, do ktorého boli zaradení účastníci jednotlivých aktivít. Spolu so svojimi blízkymi si ho užijú Malvína Vargová, ktorá bola pomáhať v zoologickej záhrade, Štefan Vojtko, ktorý v piatok daroval krv a v sobotu pracoval spolu s ostatnými na košickej detskej železnici a Daniela Lešková, ktorá sa prídala k dobrovoľníkom v útulku. Reportáže z priebehu dobrovoľníckych dní prinášame v tomto mimoriadnom vydaní Ocele východu. -c- Foto: Magdaléna FECURKOVÁ, Ladislav KEREKEŠ

KLIKNI NA [intranet USSK](#)

KLIKNI NA www.usske.sk

Hutnícka kvapka krvi oslovila vyše osemdesiat ľudí, potešili prvodarcovia

„Som rád, že takto môžem niekomu pomôcť...“

Druhý tavič na vysokej peci č. 1 František Varga daroval krv už po stopäťnásty raz.

Už ste vážne uvažovali nad tým, že sa predsa len posadíte na „transfúzne“ do odborného kresla a necháte si tak, ako milióny iných ľudí po celom svete, pustiť žilou, aby ste pomohli chorým? Možno ste sa aj odhodlali, no napokon ste, nech už je

chom dodávajú, že pri jednom raze už určite nikto neostane. „Zvykniete si... Napokon, nie je to nič strašné,“ poznamenal s úsmevom jeho chorej neteri. Bolo to už pred viacerými rokmi, no odvtedy, ako prezradil, chodieval krv darovať, možno povedať, celkom pravidelne. Tak ako predtým jeho otec. Stáva sa tiež, že ho na odber z „transfúzy“ aj vyzývajú. „Dnes darujem krv pre osemnásťmesačné dieťa, kto-

via. Erika Bibenová, Andrea Furiková i Peter Baláz zvládli svoju premiéru krátko po ôsmej hodine ránej na jednotku a v pohode.

To už mal druhý tavič, vysokopriar František Varga za sebou svoj stopäťnásty odber. Popudom na ten prvý bolo pomôcť jeho chorej neteri. Bolo to už pred viacerými rokmi, no odvtedy, ako prezradil, chodieval krv darovať, možno povedať, celkom pravidelne. Tak ako predtým jeho otec. Stáva sa tiež, že ho na odber z „transfúzy“ aj vyzývajú. „Dnes darujem krv pre osemnásťmesačné dieťa, kto-

ré má leukémiu. Na tento prípad ma upozornila moja dcéra a viem, že sa tu k tomu zaviazali aj ďalší ôsmi darcovia,“ dozvedeli sme sa smutnú, no zároveň veľmi empatickú zvesť od nositeľa najvýznamnejšieho ocenenia pre darcov krvi na Slovensku – Kňazovického plakety.

Medzi prvými darcami, ktorí obsadili jedno zo štyroch pripravených odborných lôžok, sme zazreli Miroslava Baltoviča z divízneho závodu Mechanika i Jozefa Wintnera z SBS. „Prvý raz som šiel darovať krv ešte ako dvadsaťročný, s partiou kamarátov. Dnes je to po sedemdesiaty siedmykrát, tentoraz pre malé die-

V darovaní krvi nie je žiadnym nováčikom ani viceprezident U. S. Steel Košice pre IT Richard Shank.

Fotografia na pamiatku, krátko po úspešnom odbere. Štefan Vojtko (vľavo) s kolegami – prvodarcami Andreou Furikovou, Erikou Bibenovou a Petrom Balázom.

K dobrovoľným darcom krvi patria aj generálny manažér pre environment Miloš Fodor (vľavo) a Peter Tulenko, hlavný manažér nákupu pre zvráňanie a režijný materiál.

dôvod akýkoľvek, cúvli? Niekoľkonásobní darcovia krvi, ktorí prišli podporiť v rámci dvanásteho ročníka dobrovoľníckych dní Hutnícku kvapku krvi, sú ale zajedno. Vravia, že stačí najšľ malý kúsok presvedčenia i odvahy a potom to už ide samo. A so smie-

chou nechýbal. Iste bol veľmi presvedčivý aj vo svojom pracovnom tíme, pretože v piatok 18. mája prišli spolu s ním na transfúziologické oddelenie šačianskej nemocnice vo Vstupnom areáli U. S. Steel Košice po prvý raz vo svojom živote aj traja kolego-

Hutnícku kvapku krvi prišiel podporiť aj Martin Tkáč z ľudských zdrojov. Drahocennú tekutinu daroval po päťdesiaty siedmy raz.

fa. Som rád, keď môžem takto niekomu pomôcť. Navyše, po odbere sa aj lepšie cítim,“ zveril sa nám kolega z dcérskej spoločnosti.

Vďaka zohranému zdravotníckemu personálu pod vedením Annamarije Bratkovej i firemným štipendistkám Jane Horniakovej a Františke Ferenčíkovej, ktoré prišli pomôcť s organizáciou podujatia, išlo všetko ako po masle. Žiadne z odborných lôžok nestalo prázdne ani minútu. Vystriedalo sa na nich v priebehu celého dopoludnia okrem nováčikov mnoho známych a osvedčených darcov, vrátane viceprezidenta U. S. Steel Košice pre IT Richarda Shanka či generálneho manažéra pre environment Miloša Fodora. Za-

zreli sme tu okrem mnohých iných tiež Rastislava Šomodyho, Mikuláša Szabóa a Miroslava Čajku z DZ Radiátory a rúry s dcérou Zuzanou, Igora Lefkaniča, Karola Redvaia i Štefana Spišáka z Mechaniky, Gabrielu Strompa z IT, Petra Tulenka z Nákupu, Michala Tančáka a Ladislava Vaštaga z údržby, oceľiarov Slavomíra Barana a Alexandra Kucera, Martina Szabóa zo zúšťachovní či Vieru Štefanovú z útvaru GM pre kredit a bankovníctvo, z ktorých sa mnohí chystali na dobrovoľnícku brigádu aj na druhý deň. Klobúk dole, kolegovia za vašich spoločných vyše štyridsať litrov krvi, ktoré pomôžu ťažko chorým pacientom.

-c- Foto: Magdaléna FECURKOVÁ

Do zbierky pre charitné centrá v Košiciach sa zapojili železiari i ďalší Košičania

Zachované a užitočné veci poslúžia odkázaným ľuďom

Detské oblečenie, ktoré od Moniky Putišovej preberá Cilka Markulíková (vpravo), dostalo druhú šancu.

Dvojdňová zbierka užitočných vecí pre charitné centrá oslovuje tradične nielen železiarov, ale aj ostatných Košičanov a treba hneď na začiatku povedať, že inak tomu nebolo ani počas tohtoročného dobrovoľníckeho podujatia Hutníci pre Košice. Už krátko popoludní v piatok 18. mája mierili kroky prvých železiarov, ktorí sa rozhodli pomôcť ľuďom v núdzi či už v Charitnom dome sv. Alžbety alebo v Krízovom centre pre matky s deťmi v Košickej Novej Vsi, ktoré má „pod palcom“ Arcidiecézna charita Košice alebo ľuďom bez domova nachádzajúcim útočisko v stredisku

Oáza – Nádej pre nový život v Bernátovciach alebo osadenstvu komunitných centier neziskovej organizácie ETP Slovensko, na obidve zberné miesta. Do Domu pokojnej staroby A. F. Colbrieho na Južnej triede i Klubu dôchodcov Jeseň života na Triede SNP, kde už na darcov čakala zohraná partia našich bývalých kolegov, ktorú už niekoľko rokov po sebe tvorí Cilka Markulíková, Michal Fizer, Anna Rusnáková, Ján Petruška i Betka Dragulová spolu s koordinátorkou dobrovoľníckej aktivity Slávkou Tvrdoňovou z Vonkajších vzťahov U. S. Steel Košice.

Pomoc našich bývalých kolegov v klube Jeseň života je veľmi cenná. Na zábere (sprava doľava) Betka Dragulová, Ján Petruška, Cilka Markulíková a Michal Fizer v debata s Petrom Barnom, ktorý sa do zbierky zapája pravidelne.

V Dome pokojnej staroby A. F. Colbrieho pomáhali s triedením prinesených vecí dobrovoľníci z radov študentov.

Postupne prichádzali ďalší a ďalší. Vrecia sa naplnili aj v priestoroch zberného centra na Južnej triede, kde ich pomáhali triediť pod bedlivým okom koordinátorky Adriany Čurajovej z Arcidiecéznej charity spolu s domácimi aj dobrovoľníkmi z radov študentov.

Ľudia s dobrým srdcom prinášali na obe miesta nielen detské oblečenie a topánky, tepláky, mikiny, športovú obuv, posteľnú bielizeň, prikrývky, uteráky, detské knižky, hračky, písacie potreby, ale aj trvanlivé potraviny, elektroniku, vrátane televízorov,

monitoru či bicyklov. „S výsledkom zbierky sme spokojní,“ zhodnotila na záver za „svoj“ tím Cilka Markulíková. „Ľudia priniesli veci, ktoré sa v charitných centrách skutočne zídu. Určite budú spokojní.“

Nesporne áno. Do zbierky sa zapojilo štyridsaťosem dobrovoľníkov, ktorí naplnili štyridsaťdva vriecov všakovakými užitočnými vecami. Ich adresátom iste pomôžu lepšie zvládavať nepriazeň osudu... Aj v ich mene chceme povedať: Ďakujeme!

-c- Foto: Magdaléna FECURKOVÁ, JÁN KISUCKÝ

Pomoc košických oceliarov si v Detskom domove na Hurbanovej ulici veľmi cenia

Počasia vyšlo, dobrovoľníci urobili kopu práce

Bolo len krátko po siedmej hodine ráno. Nečudo, že sa zdalo, že celý Detský domov na Hurbanovej ulici v Košiciach aj so svojimi malými obyvateľmi a ich tetami vychovávateľkami ešte spí. Na nádvorí obkolesenom vysokými stromami bolo ticho. Prerušovalo ho len vytrvalé štebotanie a vábivé volanie spevavcov, ktorých je tu iste neúrekom. Pozornejšiemu oku však ne-

spolupracovníkov, tvoriacim v domove vyše dve tretiny všetkých dobrovoľníkov z firmy. A aj keď brigádnikov prišlo o niečo máličko menej, než organizátori očakávali, v poslednej chvíli im do toho niečo prišlo, verva, s ktorou sa všetci ostatní pustili do práce, dávala tušiť, že svoju robotu si zastanú viac než dobre. A tej bolo podľa plánu viac než dosť. Okrem práce so štetcom a farbami, tej

Miestnosť o rozlohe štyrikrát päť metrov potrebovala zbaviť starého dreveného obkladu, aby sa mohla odieť do

uprostred kruhu bude strom, dookola vysadia kvety, čím sa vytvorí pekné miesto na oddych a odpočinok.

Pastyřčákovci, starší i mladší, obaja Zdenkovia, sa podujali natrieť oplotenie.

nových, čistých a hygienických šiat. Veľmi sme ich rušiť nechceli... A ani nemohli. „Ktovie, ako to pod obkladom asi vyzerá,“ utrúsil Marián Egry, kým sa so svojim „parťákom“ pustil do roboty. Stihli sme ešte zazrieť kú-

Ak stihneme, možno dnes aj niečo zasadíme,“ dal nám vedieť, kým sa mocoval s nepoddajnými koreňmi odumretých rastlín. Povyše sme narazili na vtípkujúcich Zdenkov Pastyřčákovcov, mladšieho i staršieho, kto-

Marián Egry a Pavol Perlík (vpravo) si zoberali na starosť demontáž dreveného obloženia.

Tu sa Mark Salo hneď zrúna s vervou pustil najprv do čistenia rámov okien od popraskanej farby a potom aj do ich nového náteru. Úplne ožili... Martina Kaprálová i Michal Kaprál sa činili hneď vedľa. S valčekmi a s vedierkami hneď farby. Plechové dvere po ich zásahu hneď vyzerali krajšie. „Radi sme prišli,“ poznamenala krátko sústredená na robotu generálna ma-

Brigádnikom z radov hutníkov i domáci prišli pomôcť aj prezident košickej oceliarny Scott Buckiso a viceprezident pre IT Richard Shank. Obaja sa pustili do nových náterov preliezačiek a potom sa postarali aj o nové farebné šaty pre plechový prístrešok. Ešte než sa po robote pobrali na ďalšie brigádnicke miesta, stretli sa nielen so všetkými dobrovoľníkmi, ale i riaditeľkou detského domova Silviou Komorovou a deťmi, ktoré obom top manažerom spoločnosti odovzdali na znak vďaky na pamiatku pekné obrázky.

Dvanásť hodina udrela ani sa brigádnici nenazdali. Na chvíľu ustali aj kvilivé zvuky kosačiek, s ktorými si bravúrne pri kosení príľahlých trávnych porastov poradili technický kontrolór radiátorov a rúr Radovan Višňovský, Peter Tulenko z Nákupu, ktorý mimochodom stihol aj kreatívny orez stromov pri vstupe do domova, a tiež oceliar Peter Farkaš. „Musím ísť... Rád som prišiel pomôcť. Určite je to lepšie, než sedieť doma,“ poznamenal úchytom ponáhľajúc sa na poobedňajšiu zmenu. Ani nepočkal, než nemohol, na skvelý guláš, ktorý pripravili a brigádnikom o hodinu doniesli „fajnsmekrovi“ kuchári z Doškolovacieho strediska v Medzeve. Mimochodom, chutili výborne.

„Či sme spokojní? Bodaj by nie! Poviem to priamo. Takáto pomoc,“ rozhladla sa dookola riaditeľka detského domova Silvia Komorová, „Je pre nás skutočne niečím veľkým. Náš areál je rozľahlý, roboty si vyžaduje neúrekom. Na jeho údržbu nestačíme, aj keď nás jeden a pol údržbára robí, čo môže,“ usmiala sa pri špecifikovaní nedostatočných kapacít. „To, čo naši priatelia z U. S. Steel Košice urobili doteraz za necelé štyri hodiny, by nám trvalo aj dva týždne. A to ešte máme pred sebou nejakú tú hodinku práce. Za pomoc a podporu sme vašim dobrovoľníkom veľmi poďakovní a dúfame, že sa tu niekedy o rok znovu stretneme,“ vyslovila želanie spokojná šéfká domova.

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: Ján KISUCKÝ

Mark Salo v akcii.

mohla ujsť pripravená kopa náčinia vo fúriku. Napovedala, že na ohlasovanú a toľko očakávanú brigádu sa tu domáci začali pripravovať už v skorých ranných hodinách. A skutočne. Onedlho sa z útrobov hlavnej budovy vynorila koordinátorka dobrovoľníckej aktivity za U. S. Steel Košice Iveta Falátová z Vonkajších vzťahov a spolu s ňou aj riaditeľka detského domova Silvia Komorová. „Super, že nám vyšlo počasie. Celý týždeň to s ním vyzeralo všelijako, nie tak, ako dnes. Tešíme sa. I z toho, že je náš domov po ročnej prestávke znovu do vašej firemnej dobrovoľníckej akcie zahrnutý,“ spojkoje poznamenala riaditeľka. O niekoľko minút sa do miestnosti začali schádzať dobrovoľníci. Medzi prvými aj generálny manažér pre bezpečnosť a hygienu a REACH Mark Salo a onedlho za ním aj generálna manažérka pre nákup Martina Kaprálová spolu so svojou rodinou, ale i početným tímom

bolo neúrekom na rôznych miestach, čakalo na ochotné a šikovné ruky aj kosenie areálu, záhradnícke práce, či vypratávanie starých a nepotrebných vecí zo suterénu hlavnej budovy. Po rozdelení na jednotlivé aktivity a po absolvovaní pre firemných dobrovoľníkov známej bezpečnostnej päťminútovky sa všetci, vybavení pracovnými rukavicami, okuliarmi i potrebným náradím, rozprchlí aj s domácimi koordinátormi po svojom... Škoda, že prítom nemohla byť kvôli účasti na dôležitej rodinnej slávnosti Marika Sančiová, ktorá celú aktivitu spolu s riaditeľkou domova Silviou Komorovou naplánovala a pripravila. Iste by mala radosť...

Z jedného z dvoch rodinných domčekov domova na kopci sa už o niekoľko minút ozýval poriadny rachot. Pavol Perlík a Marián Egry z Nákupu, ktorých od detskej herne „domovák“ bezpečne delili zatvorené dvere, sa premenili na demolačnú čtu.

Martina i Michal Kaprálovi sa postarali aj o nový vzhľad plechových dverí.

sok už odhalenej, popraskanej a olupujúcej sa steny a aj s ohľadom na vlastnú bezpečnosť sme počúvali: „Nechajte nás pracovať,“ požiadali s úsmevom obaja.

Vonku pri zarostenej skalke sme zastihli „dopraváčku“ Vierku Hvozdičkovú a Betku Tiszovú z logistických služieb. „O chvíľu bude krásna, len ju dobre vyplejeme a potom ju ani nepoznáte,“ poznamenali nedajúc sa rušiť pri práci, ktorá je najmä doménou žien. O kúsok ďalej, čo by kameňom dohodil, sa pustil do vypratávania kamennej kruhovej ohrady od všakovakého nánosu Juraj Hruška z Nákupu. „Predstava domácich je taká, že

ri sa spolu s Annou Gáborovou pustili do maľovania oplotenia. Nuž, mali čo robiť, aby sa dostali na jeho koniec... „Sme tu prvý raz, a to celá rodina,“ poznamenal, akoby len tak, na okraj, Zdenko Pastyřčák starší. Isteže sme zaregistrovali dve zanepřazdnené brigádničky, ktoré si zobrali na starosť obnovu preliezačiek. Deti, aj vďaka farebnosti, ktorú im vdýchli, budú mať určite veľkú radosť. „Najprv ich treba zbaviť hrdze, dobre oškrabať a potom dostanú nový náter,“ prezradili nám Anna i Jana Pastyřčák, keď sme ich zahľbené do roboty mňali.

Vari najviac brigádnikov „zarežovalo“ na nádvorí detského domova.

nažerka, ktorej dcéra Sára tiež priložila na brigáde ruky k dielu. Medzitým ľudia z jej tímu Blažena Cibulová, Helena Korfantová, Rudolf Juroš, Jakub Hrabovecký sa spolu s ďalšími kolegami venovali čisteniu vnútorných a trapezitových stien prístrešku na konci príjazdovej cesty do domova. „Júuu, sú tu hávede... Všetci je to stonožka?“ začuli sme ženský výkrik. Nuž, bola... Partiu o necelú hodinku stiahla ich šéfká, na žiadosť riaditeľky domova, na inú prácu. „Treba nanosiť do kontajnera nepotrebné veci, vrátane starých matracov zo skladu,“ dala vedieť ostatným generálna manažérka Martina Kaprálová a pridala sa k nim.

Vierka Hvozdičková i Betka Tiszová (vzadu) patria k „ostrieňaným“ dobrovoľníckam. Tentoraz sa pustili do obnovy skalky.

V botanickej záhrade zvládli dobrovoľníci robotu na jednotku

Hutníci majú svoje srdcia pre Košice na pravom mieste

Dobrovoľnícke podujatie Hutníci pre Košice prilákalo v sobotu ráno 19. mája 2018 do Botanickej záhrady

klubovú činnosť. Po modernizácii, na ktorú sme získali príspevok, ho verejnosti sprístupnime už na jeseň

Pred začiatkom rekonštrukcie bolo treba vynieť zo skleníka všetku zeleň.

Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach štyridsať nadšencov, ktorí sa už po dvanásť raz rozhodli pomôcť svojej komunite. Myšlienka dobrovoľníctva sa šíri aj do rodín hutníkov. Na skrásťovanie a zveľáčovanie expozičného priestoru pracovali spolu celé rodiny. Rozobrať starý pestovateľský skleník či spevniť a upraviť chodník, na ktorý sa minulo vyše päťdesiat ton kameniva, to boli dve najnáročnejšie úlohy. Aj tie však dobrovoľníci zvládli na jednotku. Lavičky, drevené lavice a stoly potrebovali po roku nový ošetrojúci ekologický náter, vyplievacie buriny si ochotne vzali na starosť zruční dobrovoľníci. „Areál botanickej záhrady má tridsať hektárov a jedine zamestnanci z U. S. Steel Košice nám ho pomáhajú počas dňa pomoci udržiavať pre našich návštevníkov. Dnes sme ručne odstraňovali staré zhrdzavené a opotrebované konštrukcie jedného skleníka. Postupne tam zostane len pár železných nosníkov, všetko ostatné vymeníme. Vznikne tu nové multifunkčné zariadenie pre kreatívne a vzdelávacie programy, či

tohto roka,“ informoval poverený riaditeľ botanickej záhrady, profesor **Pavol Mártonfi**.

V schátranom skleníku sa zišla každá pracovitá ruka. **Peter Záhumenský** a **Marián Vranay** z IT a **Michal Danilo** z Predaja spolu s mladými pomocníkmi prenášali rastliny do vedľajšieho skleníka a najťažšiu prácu pri demontáži konštrukcie sa s verou zhostil **Marek Blaško** z Nákupu a **Marek Staňo** z DZ Doprava so sy-

Po brigáde hutníkov pribudlo aj 200 metrov vynoveného chodníka v lesoparku.

Pri vstupe do botanickej záhrady už vítajú návštevníkov vynovené lavičky aj vďaka šikovným rukám **Alice Mašlejovej** z Výskumu, štípendistky USSK **Veronike Slobodníkovej**, **Márii Krúpovej** a **Kataríne Vojaček** z IT, **Marte Valentínovej** a **Ingrid Timkovej** z Nákupu, **Tomášovi Krivdovi** z Koksovej, **Eve Martinskej** z Predaja a **Petre Kráľovej** z REACH, ktorá prišla s tromi šikovnými pomocníkmi.

nom **Romanom**, ktorý, hoci študuje na Karlovej univerzite v Prahe, neváha a pravidelne sa zapája do dobrovoľníckych podujatí USSK. Za dobrovoľníkmi do botanickej záhrady zašiel aj prezident U. S. Steel Košice **Scott Buckiso**. „Keď bude skleník dokončený, bude to skvelé miesto, ktoré mu pomohli naši dobrovoľníci a navštevovať ho budú ľudia z regiónu aj mesta,“ teší sa projektu S. Buckiso. Spoločnosť U. S. Steel Košice sa do rôznych dobrovoľníckych aktivít zapája celoročne, akcia Hutníci pre Košice je však špeciálnym dňom, počas ktorého sa stretne naraz aj rekordných štyristo zamestnancov. „Tento deň je jeden z mojich najobľúbenejších, pretože naši ľudia intenzívne pracujú ako dobrovoľníci, začo sa im chcem poďakovať. Je to spôsob, ako niečo vrátiť komunite, v ktorej pracujeme a žijeme, je to súčasť etiky a nášho firemného života,“ povedal prezident a pobral sa za ďalšou skupinkou, po ktorej ostalo 200 metrov vynoveného chodníka v lesoparku. Pričinil sa o to aj **Martin Pitorák**, viceprezident pre ľudské zdroje, ktorý sa dobrovoľníckych dní spolu s manželkou **Beátou** zúčastňuje pravidelne, **Lucia Petrovičová** z Finančného úseku, **Gabriel Holub** z Predaja aj muž-

V ankete sme sa pýtali: **Ako hodnotíte pre vás dobrovoľníctvo?**

Alica MAŠLEJOVÁ, riaditeľka pre metalografiu a analýzy porúch, útvár GM pre výskum a vývoj USSE: „Pre nás je to už samozrejmosť, pretože sa tu už roky stretávame ako priatelia. Je to pre nás hlavne spolupatričnosť, snažíme sa urobiť niečo dobré aj pre druhých.“

Peter ZAHUMENSKÝ, útvár riaditeľa pre excelentnosť procesov IT: „Zapojil som sa už tretíkrát, rád chodím aj inde na rôzne podobné akcie. Veľmi ma teší, že je o takúto dobrovoľnícku činnosť vždy veľký záujem. Dobrovoľníctvo ma ako človeka jednoznačne obohacuje.“

Tomáš KRIVDA, dispečer, divízy závod Koksovej: „Každý rok chodím s jedným cieľom. Chcem pomôcť tam, kde je to potrebné, kde sa to vyzaduje.“

Renáta KARASOVÁ, manažment majetku IT: „Dobrovoľníctvo je pre mňa dobrá vôľa. Prejavili sme vôľu prísť bez ohľadu na to, či niečo dostaneme.“

Lenka KAPÁKOVÁ, manažment majetku IT: „Cítim to ako lokálny patriotizmus, snahu zveľadiť prostredie, v ktorom žijeme.“

Ivana STANOVÁ, štípendistka USSK Košice: „Ako štípendistka by som chcela podporiť U. S. Steel Košice v dobročinných aktivitách a odvdáčať sa za podporu, ktorú dostávam.“

Eva STANOVÁ, developerka IT: „Ja chcem byť príkladom pre svoju dcéru. Chyťť vás to, keď vidíte iných, ako sa zapájajú.“

Silvia KAROLYIOVÁ, LS Foto: autorka, **Viktor PLUCHTA**, **Veronika JANUŠKOVÁ**, **Matúš MARŠALA**

Vypľievacie buriny v botanickej záhrade je nikdy nekončiaci proces. Zopár desiatok metrov stihli aj ženy z Ferroenergy a RMS, **Miriám Obušeková**, **Alžbeta Zahornacká** a **Jana Brunovská** (zľava doprava).

Eva Stanová z IT s dcérou **Ivanou** (sediace), stojace zľava doprava **Renáta Karasová**, **Lenka Kapáková** a **Natália Kuzmová** z IT sa postarali o nové nátery lavičiek v centrálnej časti.

Ďalšia skupinka „vypľieváčiek“ spolu s prezidentom firmy **Scottom Buckisom**. Štípendistka USSK **Kristína Jajková** s mamou **Aurorou** z Predaja, **Diana Mašanová** z Predaja s dcérou **Katarínou** a **Máriou Slaninkovou** z Finančného úseku (zľava doprava).

ské polovičky zamestnankýň USSK, **Jozef Mašlej** a **Imrich Šoltés**.

Košice získali titul Európske hlavné mesto dobrovoľníctva 2019 a hutníci sa s každým radi podelia o svoje skúsenosti. Podľa podpredsedu vlády **Richarda Rašiho**, ktorý sa tiež do dobročinnosti „usteelákov“ zapojil, je hutnícky gigant veľkým vzorom. Žiadna firma totiž dobrovoľníctvo neorganizuje v takom rozsahu a takéto dobrovoľnícke aktivity by mali byť súčasťou života každej firmy a aj každého z nás.

„Dôležité je zainteresovať čo najviac ľudí, aby bolo vidieť výsledky vašej pomoci a treba zozbierať vynikajúci tím tak ako my, ktorí sme odhodlaní urobiť veľa dobrej práce,“ zakončil prezident košickej oceliari.

Dvanásť ročník dobrovoľníckeho podujatia oceliarov zavítal aj do Čermeľa

Záplava oranžových tričiek, dobrá nálada, ideálne počasie a veľa dobrých ľudí s chuťou pomôcť. Aj takúto podobu mala sobota 19. mája na detskej železnici v Košiciach, kde sa opäť zišla skvelá partia hutníkov. Postavili detské ihrisko, pódium, vysadili živý plot a vymaľovali preliezky. Len tak.

Dvanásť ročník dobrovoľníckeho podujatia zamestnancov oceliarní Hutníci pre Košice zavítal aj do Čermeľského údolia, kde sa cieľom dobrovoľníkov z radov zamestnancov

Igor Holéczy, prednosta stanice, pri montovaní pružinovej hojdačky, ktorá bude súčasťou nového detského ihriska pri stanici Čermeľ.

spoločnosti U. S. Steel Košice stala opäť Košická detská historická železnica. Práve tá je na pomoc dobrovoľníkov odkázaná už od svojho vzniku v ro-

Partia chlapcov, ktorí vytvorili kolegiu z Predaja, Daní a Správy budov Július Vilík, Jaroslav Takáč, Július Lang, Vjačeslav Kupko, Štefan Vojtko, Michal Tančák a Langovci, vysadila živý plot.

nám potvrdila, práca v kancelárii je náročná na psychiku a fyzická práca na čerstvom vzduchu je najlepší ventil na odreagovanie.

V partii veselých chlapcov z Mechaniky nezaostával ani Pavel Babej: „Ide to celkom rýchlo, potrebujeme ešte zabetónovať šmýkačku a hojdačky. Potom navozíme štrk a ihrisko bude hotové.“ Šestnásťtonová kopa riečneho štrku sa akoby švihnutím čarovného prútika premiestnila z jednej strany stanice na druhú. Ale nie. To len šikovní chlapi s fúrikmi a nakladači s lopatami sa pustili do práce. Jemné oblé kamenivo vytvorilo bezpečnú a mäkkú vrstvu v okolí šmý-

Do postavenia nového dreveného pódia sa pustila zmiešaná partia chlapcov. Jozef Mačaj z detskej železnice, Tibor Bodnár, Pavol Králik, Róbert Lakatos a Miroslav Fetko z Vysokých pecí, Údržby a Dopravy.

to od ruky. „Čermeľ a Alpinka sa mi veľmi páčia. Často tadiaľto prechádzam, pretože aktívne hrávam golf na Alpinke. Veľmi sa teším, že budem popri tomto živom plote chodiť

ktorí k nám v najbližších dňoch zavítajú. Čakanie na vláčik tak môže byť oveľa zábavnejšie,“ povedal Igor Holéczy z občianskeho združenia Detská železnica Košice.

Dievčatá z Dopravy, Mechaniky a Predaja dokonale namiešanými farbami oživilo retro detské preliezky. O ich nový vzhľad sa pričinnili Eva Hunyadiová, Jana Hoffmannová, Zora Horváthová, Dita Maďarčíková a Anežka Štritzová, ktorým výdatne pomáhal František Klimo z dcérskej spoločnosti OBAL-SERVIS, a.s. Košice

a sledovať, ako rastie. Práca bola veľmi príjemná. Prídem aj nabudúce.“ Veríme, že priesady turkeštánskeho brestu sa ujmu a už čoskoro dajú o sebe vedieť v podobe zelených

Oranžovými tričkami sa to od rána hmýrilo aj na konečnej stanici Alpinka, kde prevládalo ženské osadenstvo dobrovoľníckej „úderky“. Naslovovzaté maliarky sa chopili štet-

Železiari zveľadili okolie detskej železnice

ku 1955. Nadšenie oživilo železniciu aj uplynulú sobotu.

Obetovať svoj čas a energiu bez nároku na akúkoľvek odmenu chce poriadne široké srdce, a to hutníkom z U. S. Steel Košice nikdy nechýbalo. Za pár hodín, v tesnej blízkosti novostavby staničnej budovy, vyrástlo novučiké detské ihrisko. Ako jediná žena na nástupnej stanici Čermeľ priložila ruku k dielu aj sympatická Libuša Duháňová z divízneho závodu Mechanika, ktorá sa akcie zúčastnila už po štvrtýkrát a na svojich kolegov nedá dopustiť. „Sme dobrá partia a radi sa stretávame aj pri takýchto aktivitách. Tešíme sa, že sme v prírode a ešte k tomu urobíme aj dobrý skutok. Na železničku chodím aj s vnučkou, ktorá určite využije aj toto ihrisko.“ Ako

kačky, mini lezeckej steny, pieskoviska a dvoch pružinových hojdačiek na dopad pre budúcich skokanov, pretekárov a jazdcov. Rodičia ocenia kovové oplotenie ihriska a lavičky, z ktorých budú môcť dohliadať na svoje ratolesti.

Na opačnej strane stanice popri zvodidlách sa nedala zahanbiť ani druhá skupina veselých chlapcov. Mladý muž Noro Lang prišiel podporiť dobrovoľnícku aktivitu otca. „Popri ceste sme vysadili živý plot. Ide to rýchlo, čakal som, že to bude ťažšie. Veľmi ma to baví. Zišla sa tu dobrá partia.“ Jej súčasťou bol aj jeho otec, generálny manažér predaja pre priemysel U. S. Steel Košice a prezident košického hokejového klubu Július Lang, ktorému išla práca s lopa-

Pre bezpečnosť detí, ktoré sa budú hrať na novovybudovanom ihrisku, osadila partia z košickej detskej železnice nové oplotenie.

výhonkov. Okrem toho skrášila stanicu a odizolujú hlučnú a prašnú komunikáciu tiahnucu sa popri trati.

Ručné miešanie betónu vo fúriku a s motykou si vychutnával aj viceprezident pre výrobu U. S. Steel Košice Marcel Novosad. „Je to iné a možno aj lepšie ako to, čo robím cez týždeň. Niekedy by som si to aj vymenil,“ konštatoval s úsmevom. Na správne betónovanie dohliadal najmladší účastník akcie sedemročný Jakubko Novosad: „Ihrisko sa mi páči. Keď už bude postavené, prídem sa tu pohrať. Občas tu chodíme s babkou.“ Aby bolo ihrisko bezpečné, betón musí ešte niekoľko dní schnúť, preto ho na záver vymedzili červeno-bielou páskou. „Verím, že ihrisko bude skvelým prekvapením pre všetky deti a ich rodičov,

cov a plechoviek s farbami, zapojili svoju fantáziu pri miešaní farieb a na svete bola nová farebná nádhera na retro kovových preliezkach. Dobrá nálada a počasie hralo v náš prospech. Chlapi a farba schla jedna radosť. Chlapi sa pustili do výstavby nového dreveného pódia z pripravených železničných podvalov. Vynovené „dosky, ktoré znamenajú svet“ otestujú už pri oslave najbližšieho Dňa detí 3. júna. Ešte na pamiatku zapožovať pred motorovou lokomotívou Dankou a ide sa na obed. Práca sa vydarila a odmenu v podobe výdatného guláša si po robote s chuťou doprial každý. Hutníci, ďakujeme.

Zuzana LEHOTSKÁ,
Detská železnica Košice, o.z.
Foto: Igor MOLNÁR

V Klube Forresta Gumpa pribudli miesta na parkovanie aj pre pingpongový stôl

Na dvore denného stacionára Klubu Forresta Gumpa na Užhorodskej ulici v Košiciach vládla od rána dobrá nálada. Partia odborárov z košickej huty sa tam popri práci prekrárala, doberali si je-

predáci **Bartolomej Feničin, Pavel Grega, Alexander Ťažik**, a tiež **Radovan Piroško, Jozef Kandrác** a **Marek Leňka**, či **Vladimír Ficeri** z oceliarne. „O piatej ráno som prišiel domov. Pomá-

Varga poznámenal, že na dobrovoľnícke podujatia spoločnosti U. S. Steel chodí rád, lebo nezištné pomáhať je podľa neho dobrá vec. „Pomáhame komu pomôcť chceme a pritom si pomáhame aj my vnútorne. Keď mám čas a nič mi neskríži plány v rodine, tak niet o čom uvažovať,“ hovorí. O kúsok ďalej sa ďalšia partia chlapov poriadne potrápila s čakami na príjazdovom chodníku, ktorý sa snažili rozšíriť tak, aby bolo vo dvore viac parkovacích miest pre potreby klientov zariadenia. Prácu im komplikovali husté korene blízko rastúceho stromu. Záchranár **Peter Šveda** zo závodného hasičského útvaru sa pri kopaní striedal s **Jánom Rybárom** z Mechaniky, ktorý prišiel aj so synom **Jakubom**. „Som tu už štvrtý rok po sebe, takže to tu už trochu poznám. Viem, aké problémy ich trápia a som rád, keď môžem prísť a pomôcť niečo urobiť, trochu vylepšiť prostredie, ktoré tu majú na svoju činnosť pre svojich klientov,“ hovorí Ján Rybár s tým, že za štyri roky sa síce urobilo veľa, no ešte stále je tu dosť práce. Pri kopaní a odvážaní hliny pomáhali aj **Peter Sepeši** z Obal-Servisu, **MI-**

Chlapi mali doslova plné ruky práce. Veľké kusy betónu poslúžili ako podklad pre vybudovanie priestoru, kde vznikne pingpongová herňa.

Bartolomej Feničin (vpravo) vysvetľuje riaditeľke Klubu Forresta Gumpa Lucii Ťažikovej, že to, čo urobili, bude fungovať už „nafurt“. Prizerajú sa Vladimír Ficeri a Juraj Varga.

den druhého a smiali sa pritom na plné kolo. Do toho im vyhrávala hudba z prehrávača, ktorý mal na svojom vozíku na elektrický pohon namontovaný všadeprítomný **Dominik Pištej**, ktorý tu a tam

hal som organizovať majáles. Chvíľu som si pospal a o siedmej som už opäť vstával, aby som mohol ísť na dobrovoľnícku akciu,“ hovorí Bartolomej Feničin. „Človek sa pri práci preberie,“

Koncert pre tridsať párov pracovitých rúk

takisto prispel svojou trôškou do mlyna. „Marek! Marek! Vládzeš ešte?“ pokrivoval veselo Dominik na jedného z dobrovoľníkov. Tí sa medzitým mordovali

odpovedá na otázku, či nie je unavený. Zaspomínal si, že keď tu bol po prvý raz, na zadnom dvore bývalej materskej školy bolo všetko také zarastené,

chal **Šoltýs** z kvality pocínovní a **Martin Hura** z Labortestu. Počodný riaditeľ pre výroby nižšej kvalitatívnej kategórie **Marcel Palai** vykopanú hlinu rozhrabával hrablami a vyrovnával nerovnosti na dvore zariadenia. „Také dobré hrable, majú veľmi zaujímavý tvar, len ten mäkký materiál. Každú chvíľu sa to pokríví,“ krútil hlavou manažér popri tom, ako vyrovnával zuby hrabí kladivom. „Prišiel som, aby som pomohol zveľaďovať zariadenie, kde chodí aj moja dcéra a chodí sem veľmi rada. Som rád, že tu existuje a že je tu pár obetavých ľudí, ktorí sa o to starajú. Na budúci rok prídem určite zas, keď mi to zdravie dovoľí,“ uviedol Marcel Palai. „Ktosi múdry raz povedal, že keď človek pomôže iným, má z toho väčšiu radosť, ako keď pomôže sám sebe. A toho sa snažím držať aj v živote, keď sa dá,“ dodal.

„Tento rok majú muži fyzicky veľmi náročnú prácu, ich hlavným náradím sú rýle, čakany, lopaty a fúriky. Veľmi si vážime, že napriek dnešnej dobe, keď je čas pre každého taký vzácný, asi tridsiatí dobrovoľníci podarovali svoj voľný čas našej neziskovej organizácii a prišli nám bez nároku na odmenu pomôcť zveľadiť naše zariadenie,“ povedala riaditeľka centra **Lucia Ťažiková**. Činili sa však aj ženy. Umývali okná a obnovovali nátery na kovovom zábradlí na vonkajšej terase. Šéfka od-

Zástupkyňa riaditeľky neziskovej organizácie Klub Forresta Gumpa **Darina Pištejová** a **Daniela Andaházyová**, bývalá štipendistka USSK, ktorá prišla pomôcť namiesto svojej mamy **Judity**.

ovej z oceliarne **Daniela** s kamarátkou **Miriám Gaľovou**. „Keď ma kamoška požiadala, aby som s ňou išla pomôcť Klubu Forresta Gumpa namiesto jej mamy, tak som neváhala. Dobrovoľníctvo nie je cudzie. Keď sa dá, tak rada pomôžem,“ povedala študentka prekladateľstva na Prešovskej univerzite. Okrem zamestnancov U. S. Steel Košice a ich rodinných príslušníkov sa do dobrovoľníckej práce zapájajú každý rok aj priatelia a priaznivci Klubu Forresta Gumpa. Bol medzi nimi aj **Michal Ninitz**, otec klienty zariadenia. „Zdá sa mi, že záujem o pomoc tomuto zaria-

deniu medzi zamestnancami spoločnosti U. S. Steel Košice rastie. Dnes ich je tu aspoň o polovicu viac, ako vlni a som rád, že som tu spolu s nimi. Sú tu ľudia, ktorí by tu nemuseli byť, lebo na rozdiel od nás rodičov postihnutých detí nemajú s týmto zariadením nič spoločné, ale prichádzajú na báze dobrovoľníctva, a to viac si ich pomoc ceníme,“ podakoval **Michal Ninitz** za rodičov detí, pre ktoré Forrest Gump predstavuje miesto, kde nachádzajú starostlivosť a podporu, akú si zaslužia.

Laco KEREKES
Foto: autor, Gabriela DZIAKOVÁ

Takto akčne nám zapožoval záchranár zo závodného hasičského útvaru **Peter Šveda** počas krátkej chvíľky oddychu. V pozadí syn **Jána Rybára** z DZ Mechanika **Jakub**.

s lopatami a krompáčmi a vláčili ťažké betónové kvádre, ktoré im následne poslúžili ako podklad na spevnenie plochy na zadnom dvore, kde čoskoro pribudne príjemné posedenie a pingpongový stôl pre klientov zariadenia so zdravotným postihnutím. Boli tam šéf odborevej organizácie **OZ KOVO** v U. S. Steel Košice **Juraj Varga**, ale aj ďalší odboroví

že tam ani slnko neprevítalo. „Každý rok sme tu rezali kry a stromy, opravovali sme ploty, vnútri sme zas nahadzovali omietky, maľovali, opravovali konštrukcie. Z roka na rok je to tu krajšie,“ hovorí s uspokojením a dodáva, že je veľmi rád, že tohto roku vyšlo aj počasie, pretože posledné dva roky pršalo a všade bolo strašné blato. Aj Juraj

borov v dcérskej spoločnosti **OBAL-SERVIS Monika Jeniková** prišla aj so svojou príbuznou, bývalou zamestnankyňou železiarni **Agátou Jurekovou**. Spolu natierali okenné mreže na bielo a pomáhali im aj 22-ročná dcéra **Judity Andaházy-**

Hovoto, aspoň pre dnešok, povedali si **Eduard Pištej**, **Jozef Kandrác** a **Radovan Piroško**. V budúcnosti sem ešte príde betón, podlaha z recyklovanej gúmy a nakoniec aj pingpongový stôl.

V útulku pri Haniske sa aj tentoraz zišla skvelá a zohraná partia

Pes je priateľ a nezaslúži si psí život

Kto nevie, kde má hľadať, útulok pri Haniske nenájdete len tak ľahko. Aj keď brechot psov je jasným návodom. Väčšia časť partie hutníkov, ktorá si vybrala za cieľ svojho dobrovoľníckeho dňa útulok

chytili štetce. Aj plechovka s hnedou farbou rýchlo kapitulovala a prestala pridávať vrchnák, keď videla, že jej to aj tak nepomôže a jej obsah sa bude musieť pratať na svetlo.

preňho dni dobrovoľníkov spájali s Hutníckou kvapkou krvi. Do zlatej Janského plakety mu chýbajú už len štyri odbery. Chcel skúsiť dačo nové.

S hrabľami sa hneď za ním vybrala **Kristína Jaššová**. Odtedy sa vo fabrike s touto aktivitou začalo, s manželom a dcérami vyrážajú medzi dobrovoľníkov každý rok. Psa síce nemajú, ale... „Keby to záviselo len odo mňa, tak ich máme kopec,“ priznáva. Jej dve dcéry **Laura** a **Klaudia** našli ďalšie hrable a pridali sa k mamke. Lauru po chvíľke viac ako pokosená tráva zaujme šteňa, čo za nízkym plotom zvedavo sleduje ľudí v oranžových tričkách.

Ocko **Jozef Jaššo** sa pridá k partii chlapov, čo má postaviť dva prístrešky na uskladnenie dreva. Spolu s **Vladimírom Petruščákom**, **Mariánom Rybárom**, **Dušanom Jankovským**, **Matúšom Makším**, **Jánom Rusnákom** a jeho synom **Filipom** najprv musia premiestniť kopy odpadového dreva. Tam, kde bo-

va prezident spoločnosti **Scott Buckiso** a viceprezident pre informačné technológie **Rick Shank**. V oranžových tričkách sa okamžite strácajú medzi ostatnými, prenášajú hranoly. Scott Buckiso berie do ruky pílu, kontroluje naznačenú vzdialenosť a rýchlym pohybom oddeľuje nameraný kus. Rick Shank odobere zvyšok. Pekne im to spolu ide aj pri doťahovaní zemných vrutov, na ktorých bude celá konštrukcia stáť. Vzdialenosti sedia, ešte priložiť vodováhu, či je všetko v rovine... Kým na druhej strane útulku ženy natrú psie budy v červeno, žito i modro, tu vyrastú dva altánky.

Róbert Rick zatiaľ mení krovinorez za kladivo a klince. Spolu s **Jozefom Jaššom** sa pustili do výroby informačných tabulí. **Róbert Rick** i jeho žena **Andrea** pracujú v železiarňach 15 rokov a do útulku chodievajú spoločne s dvoma dcérami. „**Gabika mala päť, keď sme tu boli prvýkrát**,“ spomína. „**Dnes má 16 a päť mladšia Miriam**. Doma nemôžeme mať psa, tak chodievame do útulku vždy, keď máme čas.“ Malá **Miriam** je tu ako doma. Každého osloví, opýta sa na meno, medzi tým pohladká psíka a zisťuje, či aj ona bude mať fotku v novinách.

Pri psích kotercoch sa to zelenie. Dokonca aj tráva dostáva zelenšiu farbu. Päť spolužiakov z Gymnázia M. R. Štefánika – **Veronika Bledá**, **Natália Kotíková**, **Lenka Gumanová**, **Diana Haová**, **Michaela Miková** a ich kamarát **Martin Šolc** – sa dohodli, že prídu pomôcť spoločne, lebo Lenkin otec je hutník a prihlásil sa ako dobrovoľník. Šiestim je pri robote veselo.

Na hneď vidí svet **Gabriel Bardiovský**. S **Andreou Egryovou** a jej deťmi **Elou** a **Danielom** sa totiž pustili do maľovania steny na hlavnej budove. Andrein manžel sa prihlásil na robotu do detského domova, pre nich troch bol jednoznačným cieľom útulok. „Často tu chodievame venčiť psy. Nosíme konzervy, ryžu, cestoviny, ale aj staré matrace a paplóny, pošleme cez internet peniaze na mäsko,“ vysvetľuje **Andrea**. Maliari pracovali s heslom „ani kvapka nazmar“, farba vystačila na hlavnú aj na bočnú stenu.

Martina Matulčíková a **Barbara Jankovská** si urobili prestávku, kým na „ich“ altánku schne farba. Vytiahli z vrečka dobroty pre psy a vybrali sa ich kŕmiť. Celá svorka je v okamihu pri plote a každý jeden havkáč usilovne bojuje o pozornosť. Obe majú doma shih-tzu. „Ale ja som nikdy nechcela malého. Sestra to tak vymyslela,“ konštatuje **Martina**. „Túžim po veľkom. Labrador je môj sen.“

Pri hlavnej budove už dve dobré priateľky vyberajú varnice s gulášom. Šéfká útulku **Romana Šerfelová** je rada, že sa podarilo urobiť všetko, čo bo-

Takto sa zakrúca do zeme veľký vrut, na ktorom bude stáť každý stĺp prístrešku. Prezident USSK Scott Buckiso a viceprezident pre IT Richard Shank pôsobia ako dokonale zohratá dvojica.

V takejto búde budú psie sny určite farebné. Pomohli pri tom Veronika Pačanská a Jarmila Gumanová.

lo v pláne. „Teším sa, keď vidím, ako sa už atmosféra uvoľnila. Ráno je ešte všetko také oficiálne, kým sa roz-

problém s ničím, čo tu treba urobiť, pripraviť, dohodnúť, doviezť, zabezpečiť. Len ten príhovor na úvod keď

Gabriel Bardiovský si dal záležať, aby fasáda hlavnej budovy útulku dostala nový šat.

delí robota, materiál. Potom je to už pohoda. Úžasne nám vyšlo počasie, všetko dnes stihneme. Je to pre nás veľká pomoc.“ Koordinátorka brigády **Eva Svrčeková** sa tiež usmieva. „Vďaka útulku sa z nás dvoch stali za tie roky veľmi dobré priateľky. Nemám

mám hovoriť... Na toto som nikdy nebola,“ dodáva a berie do ruky naberačku, aby sa všetci dobrovoľníci mohli po robote najest medzevského gulášu. „Zaslúžia si ho!“

Zuzana BOBRIKOVÁ
Foto: autorka

Ešte kúsok a prístrešok je dokončený.

Únie vzájomnej pomoci ľudí a psov, tu však trať bez problémov. Neprišli totiž prvýkrát.

Keď šéfká útulku **Romana Šerfelová** prišla na toto miesto v roku 2005, stála tu jedna unimobunka. „Vďaka dobrovoľníkom to vyzerá tak, ako vyzereá. Urobili obrovský kus roboty. V priemere tu máme 180 až 200 psov. Najhoršie je to po Vianociach a cez letné prázdniny. Ľudia sa už nechcú starať o psíka a donesú ho k nám. Nie vždy ho vieme prijať. Preferujeme zvieratá, ktoré ostali na ulici, lebo ich majitelia sa náhle nemôžu o ne starať, ochoreli, zomreli. Vysvetľujeme, aby si ľudia uvedomili, že zvierka je dlhodobá

Jozef Jaššo a Róbert Rick vyrobili desať orientačných tabulí.

Danka Lešková, Erika Linkeschová a Erika Petruščáková natreli lavičky a stoly v oddychovej zóne. Radi si tu posedia tí, ktorí vo voľnom čase prichádzajú venčiť psy.

zodpovednosť,“ hovorí, kým na príjazdovej ceste pribúdajú autá s brigádnikmi.

Danka Lešková, **Erika Linkeschová** a **Erika Petruščáková** sa pustili do roboty ako prvé. Poutierali stoly a lavice v oddychovej zóne, natiahli si rukavice a

Zarovoň s nimi hodil na plece kosačku **Juraj Vizi**, nasadil si okuliare a už ho nezaujímalo nič, len tráva v oddychovej zóne. „Mám veľkú záhradu, na roli pestujem horčicu, robota okolo pôdy je mi blízka,“ prezradí. Doteraz sa

la, by mal o pár hodín stáť prístrešok. V útulku drevo potrebujú každý deň. Strava pre psy sa varí vo veľkých kotloch. V zime treba kúriť.

Chlapi prenášajú zo skladu drevené hranoly. Po deviatej sa k nim pridá-

ZOO si Košičania vybudovali vlastnými rukami, hutníci v tejto tradícii pokračujú

V Kavečanoch vládla dobrá nálada, vydarený deň si užili brigádnici aj ich deti

Aj keď to v priebehu týždňa s počasím vyzeralo všelijako, nakoniec sa v sobotu dopoludnia vyčiasilo. Štyri desiatky dobrovoľníkov z radov zamestnancov spoločnosti U. S. Steel Košice, ale aj ich rodinní príslušníci, sa tak mohli smelo pustiť do prác, ktoré pre nich naplá-

tento rok som sám. Budeme opravovať kanály. Nie je to nič zložité. Treba to tu trochu porobiť," poznamenal Pavol Zubko. Peter Vranec prišiel s celou rodinkou, rovnako ako vlní. Spolu s manželkou Kvetoslavou päťročným Marekom a dvojročnou Veronikou.

lepšie. Máme dobrý pocit z toho, že urobíme niečo pre naše mesto. Aj deti sa na to veľmi tešia. Keď tu potom prídeme na prechádzku tak hovorí, mamí tu sme maľovali, toto sme robili a my sa z toho tešíme," povedala Katarína Dittelová. Spolu s ňou prišla aj dcéra Matilda, jej partner Stano a privedli aj kamarátku Gabiku so synom Gabrielom. „Ujo, môžem aj ja niečo povedať?“ zapojila sa do debaty malá Matilda. Vzápätí vyhlásila, že keď trochu

ešte malá na to, aby pomáhala a preto je s animátorkami. „Záleží nám na tom, aby sa tu zveľaďovalo, keďže aj my chodíme radi do zoologickej záhrady. Robíme to aj preto, aby sme sem prilákali viac ľudí,“ dodala k tomu Slávka Nahajová. „Je to dobrá akcia. A myslím si, že jeden deň do roka si každý nájde,“ konštatovala s tým, že už teraz sa tešia na nasledujúci ročník.

Hneď vedľa nich sa pustili do práce Malvína Vargová a Soňa Kótelešová z dcérskej spoločnosti Ferroenergy. Malvína Vargová je pravidelnou účastníčkou Dní dobrovoľníkov, jej kolegyňa Soňa mala premiéru. „Vôbec ma nebolo treba prehovárať. Veľmi sa teším, že aj ja môžem trochu prispieť,“ uviedla čerstvá absolventka Fakulty materiálov, metalurgie a recyklácie TU v Košiciach. Do čistenia a natierania ohrád sa pustila aj Kamila Piekarová z úseku GM pre inžinierske činnosti, ktorá prišla na brigádu so synom Rasťom. „Mám tu aj manžela a dcérku. Manžel stavia stany a šesťročná dcérka Olivka je s animátorkami,“ dodala Kamila Piekarová. Zabudla však pochváliť manžela Rasťa Piekara, ktorý pracuje vo firme na oddelení IT, že okrem pomoci pri výstavbe stanového tábora pre deti bol deň predtým darovať krv v rámci Hutníckej kvapky krvi, čo si zasluhuje zvláštne uznanie. Zato Silvia Vlasatá z odboru GM pre všeobecné účtovníctvo a finančné výkazníctvo sa nám pochválila, že prišla na Dni dobrovoľníkov aj napriek

Silvia Vlasatá prišla pomôcť aj napriek tomu, že v sobotu oslavovala narodeniny. Na snímke vľavo spolu so svojou sestrou Gabrielou Leškovou.

sme dodatočne zisťovali, ako to celé dopadlo, prezradila nám, že torty sa sice v ZOO nedočkali, no zato po návrate domov ju čakala nádherná oslava. Ruky k dielu priložili aj Jozef Majoroš z financovania s manželkou Lubicou i dcéry Mariána Kušnieráka z inžinierskych činností Zdenka a Zuzka. Zatiaľ čo ich otec spolu s ďalšími chlapmi staval stanový tábor, ony natierali ohrady. „Sme tu prvýkrát. Mne sa to páči, lebo rada pracujem,“ povedala

to dvanásť raz, čo u nás pracovníci U. S. Steel pôsobia v rámci Dní dobrovoľníkov. Som rád. Jednak preto, že to má tradíciu, keďže by sme mohli povedať, že Košičania si pred takmer 40 rokmi budovali ZOO vlastnými rukami a jednak preto, že s firmou U. S. Steel Košice nás spája historicky množstvo spoločných aktivít. Firma navyše podporila vybudovanie či modernizáciu niektorých objektov pre zvieratá. Spomeňme výbeh pre rysy, výbeh pre tigre

Štipendista Martin Múdry a „ajtáci“ Branislav Magič a Rastislav Piekar počas výstavby stanového tábora pre deti.

novalo vedenie ZOO na už tradičný dvanásť ročník Dní dobrovoľníkov. Trojica chlapcov z Výskumu a vývoja USSE v zložení Pavol Zubko, Peter Vranec a Peter Kalmár, ktorému prišiel pomôcť aj syn Jakub, štipendista košickej oceliarne študujúci v Prahe, si vložili z auta náradie a po chvíľke už čistili odtokové rígly pozdĺž takzvanej primátorskej promenády. Vyberali poškodené betónové tvárnice, vyčistili ríglu a ukladali ich naspäť, aby naďalej plnili svoj účel a okrem toho nešpatili tento frekventovaný chodník v centrálnej časti ZOO. „Minulý rok som tu bol prvýkrát aj s rodinou,

O kúsok ďalej sa pustila do práce pri odstraňovaní buriny po okrajoch chodníka Zlatica Lucskaľová z inžinieringu spolu s dcérou Luciou Richterovou. „Tešíme sa, že sme vonku na vzduchu medzi zvieratkami. Dúfam, že počasie nám vydrží, je to síce na hrane, ale aspoň nie je horúco, bude sa dobre robiť,“ poznamenala Lucia.

Jednou zo stálych členiek dobrovoľníckeho tímu košickej huty v ZOO je aj Katarína Dittelová z útvaru inžinierskych činností. „Chodíme sem stále, sme tu už asi ôsmy rok a stále je to

Čerstvá posila v radoch dobrovoľníkov. Vľavjšia absolventka Fakulty materiálov, metalurgie a recyklácie TU v Košiciach Soňa Kótelešová s kolegyňou Malvínou Vargovou z dcérskej spoločnosti Ferroenergy s.r.o.

vyrastie, aj ona bude pomáhať. Po prvý raz sa do dobrovoľníckych aktivít firmy zapojila Mária Janočková z bratislavskej kancelárie spoločnosti U. S. Steel Košice pre vzťahy s vládou a EÚ. „Je to moja premiéra. Veľmi som sa na túto akciu tešila. Je tu skvelá atmosféra, mám pocit, že sme tu ako jedna veľká rodina,“ nadšene hovorila Mia, ako ju volajú kolegovia.

Len o kúsok ďalej v ohrade opatrnej výstražnou tabuľkou Pozor nebezpečné zviera! čistili ohrady drôtenými kefkami skúsené dobrovoľníčky Marta Oravcová a jej dcéra Slávka Nahajová, obe z Predaja. Spolu s nimi prišla aj dcéra Slávky Nahajovej Natálka. „Chodíme sem pravidelne už asi tretí rok. Raz sme boli aj v botanickej záhrade,“ povedala pani Oravcová. Dodala, že s nimi prišla ešte jedna vnučka, ktorá je však

Zľava výskumníci Pavol Zubko a Peter Vranec. Vedľa nich Miro Kováč zo ZOO, štipendista Jakub Kalmár a napokon jeho otec Peter Kalmár, takisto z výskumu, pri čistení ríglou okolo chodníka.

tomu, že v ten deň oslavuje narodeniny. „Povedala som neveste, aby upiekla tortu a priniesla nám ju, ale zatiaľ nič,“ povedala so smiechom Silvia, ktorej už druhý rok za sebou prišla pomôcť aj jej sestra Gabriela Lešková. Keď

staršia Zdenka a mladšia Zuzka ju hneď doplnila: „Máme radosť z toho, že aspoň niečo urobíme pre zvieratká a aj pre ľudí, ktorí sem prídu.“ Spokojnosť žiarila aj z tváre riaditeľa košickej ZOO Ericha Kočnera. „Je

alebo objekt pre tučňiaky. Je zaujímavé, ako si viete pomáhať a viete pomáhať aj nám a to je niečo, čo sa cení,“ pochválil dobrovoľníkov Erich Kočner.

Laco KEREKEŠ
Foto: autor

Ani tento rok Dni dobrovoľníkov nevynechali Marta Oravcová z Predaja spolu s dcérou Slávkou Nahajovou a vnučkou Natálkou.